

ಸರಗಳ್ ಕೆಯಿಲಂದ ತುಂಡಾದ ಒಂದು ಸರ ತೆಗೆದು ನಡುಗುತ್ತ ರಾಯರ ಕೈಗಿತ್ತ.

‘ನಮ್ಮ’ ಏರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸರ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದೆ ಸುಮ್ಮ ಬಿಡ್ಡಿನಾ ಸಾರ್ ನಾನು? ಶಂಭು ಸಾರ್ ನಾನು ಶಂಭು... ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ್ಗು ಹೇಳಿದ್ದು... ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇನ್ ಎಲ್ಲ ಸುತ್ತುಬೇಡಿ ಸಾರ್... ಏನಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದೆ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ದೃಕ್ಕೂಗಿ ಗ್ಯಾರೇಜೆಗೆ ಬಂದು ನೆನ್ನಲ್ಲಿ, ಹೇಳೋ ಎಂದು ಬೇಗಿ ನುಡಿದ ಶಂಭು, ಆತ ಕರೆದು ತಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡೇ ಮೇಟ್ ಲೀಳಿದು ಹೋದಾಗ ರಾಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚಯ! ಹೇಗೂ ಉಂಟೇ!

ಸರವನ್ನು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಓಡಿಬಂದ ಲೀಲಕ್ಕನ ಕೈಗಿತ್ತರು. ಮೊದಲು ಆನಂದಗೊಂಡಿದ್ದ ಲೀಲಕ್ಕ ಮತ್ತೆ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡರು. ಸರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪರಿಣ್ಯಾಸುತ್ತಾ, ‘ಇದು ನನ್ನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಡಿಸ್ಪೋನೇಬೇರೆ... ಪ್ರನಿ: ಯಾರದ್ದೋ ಸರ ಎಗರಿಸಿದವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ನಿಮ್ಮದ್ದರು ಹೀರೋ ಆಗಿದ್ದಾನೆ... ಶಂಭು ಅಂತೆ ಶಂಭು... ಯಾರದ್ದೋ ಪಾಪ... ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ... ಅವರ ಶಾಪ ನನಗೆ ಬೇಡ... ಮಾನ ಮಯಾದೆ ಇಲ್ಲದವರ ಹಾಗೆ ನಾನು ಬೇರೆಯವರು ಕಣ್ಣಿದ ಕರಿಮ್ಮೆ ಸರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೇದಾ? ಭೀ... ನನಗೆ ಬೇಡ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೇ ಬಿಸಾಡಿ ಬನ್ನ’ ಅನ್ನತ್ವ ಕೊಪದಲ್ಲಿ ಸರವನ್ನು ರಾಯರ ಕೈಗೆ ಕುಕ್ಕ, ‘ನಿಮಗಾದರೋ ಇಷ್ಟ್ವ ವರ್ಷ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ ಯಾವುದು ಅಂತಲೂ ನೇನಿಬಿಲ್ಲಿ...’ ಎಂದೂ ಅಣಿಸಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದರು ಲೀಲಕ್ಕ. ರಾಯರು ಗೆಲಿಬಿಗೊಂಡರು. ಸರ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಎಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತು ಬಹೇ ನಿಮಿಷ...

ಯಾರದ್ದೋ ಸರ ತಂದು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲ ತಂದು ಹಾಕಿದ ಫಟಿಂಗ್... ಇನ್ನು ಮತದಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಲು ಎರಡು—ಮೂರು ದಿನ ಹೇಗಾದರೂ ಬೇಕು ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ಶಂಭುವನ್ನು ಶಬ್ದಿಸುತ್ತು ಮನೆಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದರು. ಶಂಭುವಾಗಲೇ ಆತ ಎಳೆದು ತಂದ ಹುಡುಗನಾಗಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆ ರಸ್ತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಬದ ಬಳಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಶಂಭು ಮೂತ್ತ ಹೋಯ್ಯಿತ್ತಿದ್ದ!

ಗೋಪೀನಾಥ ರಾವ್

ಉರು ದಸ್ತೀಂ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಟಪಾಡಿ. ತಂದೆ ಹೆಸರಾಂತ ಯಕ್ಕಿಗಾನ ಅರ್ಥಧಾರಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕ ದಿವಂಗಿ ಮಟ್ಟಿ ಸುಭೂರಾಯರು. ಅಮ್ಮ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೆಟಪಾಡಿ, ಸುರತ್ತುಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ, ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಟಕ್ ಅಕೆರಂಟಿಂಜ್. ಪ್ರಸ್ತುತ ದುಬ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶೀಗೆ. ‘ಸಾವಂ ಭಾರವೆ’, ‘ಪಾಂ ಪಾಂ ರೈಲು’, ‘ರಂಗವಲ್ಲಿ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?’ ಎಂಬ ಕಥ್ತಾ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.